

Riertokirje.

Suomen Työväen Punaisen Kaartin jäsenten palkkojen maksu.

Suomen Punaisen Kaartin jäsenten palkkojen maksuun nähden on Suomen Kansantaluuskunta ja Työväen Pääneuvosto päättäneet eräitä järjestelijä, jotka luonnollisesti eivät koske ennen julkaistun lain Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta sisältöön, mikäli se koskee palkkaetujen suuruutta ja niiden maksamista asianomaisille.

Järjestely koskee vain palkanmaksumuotoa. Tällöin on otettu huomioon se seikka, että Suomen valtion rahasuoritukset on järjestettävä sellaisiksi, että niitä maksetaan ulos ainoastaan silloin, kuin siihen on pakottavia seikkoja. Jokaisen kansalaisen tulee tällöin ottaa huomioon se, että kaikki sellaiset rahat, joita eivät välttämättömästi tarvitse sillä kertalla, ovat edelleenkin liikenteessä, toisin sanoen Suomen Bankin ja Kansantaluuskunnan käytettävissä. Nyt kun yhdistyispankit „faboteeraavat“, on sen rahan määrä, joka on kiertokulussa valtion, kunnan, työnantajien ja tuottajien kesken, tuntuvasti supistunut. Tämä olisi tietenkin korjattavissa, jos yhdistyispankit olisivat toimesta ja yleisö niihin entisen tavan mukaan sijoittaisi liikenevät varansa. Sama olisi asian laita, jos edes Suomen Bankkia yleisemmin käytettäisiin tähän tarkoitukseen. Toistaiseksi näyttää yleisöllä kuitenkin olevan se käsitys, että jokaisen saamansa rahamäärän, se pitää omassa säästönsään. Epäilevät ehkä sitä, etteivät tarpeen tullen saa talletustaan myöhemmin ulos Suomen Bankistakaan. Tästä kuitenkin seuraa se, että kun kymmenet tuhannet kansalaiset pitävät hallussaan itselleen sillä kertaa tarpeettomia varoja vaikkapa vain muutamia kymmeniä markkoja kerrin, nousee ulkona oleva rahamäärä suurin määrin. Ehkäpä useinkin kymmeniä miljooniin markkoihin.

Tällaista keinotekoisia rahojen säilyttämistä vastaan on työväen ehdottomasti noustava vastustamaan antamalla omasta toiminnastaan esimerkki porvaristollekin. Valtion ja kuntain palveluksessa olevain tulee tässä olla ensimmäisinä. Suomen Punaisen Kaartin jäsenten, jotka ovat tällä kertaa valtion palveluksessa olevista palkansaajista suurin ryhmä, palkkojen maksussa on päätetty suorittaa rahana ainoastaan se määrä, joka katjotaan aina kerrallaan välttämättömmäksi. Punaisen Kaartin rintamalla olevilla tai sinne lähtevillä jäsenillä ei lisäksi, varovaisuustoimenpiteet huomioon ottaen, saisi olla varoja mukanaan mureta kuin aiwan vähäpätöiset määrät, muutamia markkoja korkeintaan, sillä jos rintamalla olevat tai sinne

menemät pitävät rahojen mukanaan suurempia määriä, on siitä se vaara, että mies jouduttuaan vihollisen käsiin joko kaatuneena, haavoittuneena tai vangina, jolloin hän ei enää kykene itseään puolustamaan, puhdistetaan useimmiten perinpohjin kateesta, joka viholliselle on jostain arvosta, etenkin rahasta. Meidän tulee muistaa, että jokainen markka, mitä näin joutuu vihollisen käytettäväksi, tulee auttamaan sen vastustuskykyä ja siten meidän vahingoittamamme. Mutta jos nyt aiottuja palkanmaksussa käytettävissä olevia määräänsähekkejä edellämaitsemallamme tavalla joutuisikin vihollisen haltuun, ovat ne sille arvoittomia, sillä tällainen shekki tahti määräänsä on asetettu asianomaisen kaartilaisen nimelle ja voi sen muuttaa rahaksi osoitetuissa paikoissa ainoastaan hän itse tahti hänen vaimonsa tai rintaperillensä. Muutoinkin olisi toivottavaa, että rintaman läheisyydessä käytettäisiin rahaa niin vähän kuin mahdollista.

Edellämaituissa tarkoituksessa annetaan Suomen Punaisen Kaartin jäsenille tilinmaksuissa jokaisen kuukauden 1 ja 16 p:nä tästä lähtien toistaiseksi maksukortteja eli shekkejä, joissa on kahdeksan 25 markan arvoista kuponkia ja 25 markkaa rahaa. Lisäksi saavat perheelliset vaimoille ja lapsille tulevan osuuden rahassa ja erinäisissä tapauksissa enemmänkin, riippuen tarpeesta.

Näitä kuponkeja antavat Suomen Punaisen Kaartin rahastonhoitajat, pitäen niistä tarkkan kirjanpidon, josta käy selville, kuinka paljon kullekin eri kaartilaiselle on kuponkeja annettu. Lunastus toimitetaan samojen toimitsijain välityksellä Suomen valtiokonttorin ja Suomen Punaisen Kaartin Meiseikunnan määrääminä aikoina ja antamien ohjeiden mukaan.

Olkoon vielä mainittu, että kaartilainen, joka tällaisia kuponkeja saa, ei tarvitse ollenkaan epäillä, että hänen palkansa olisi supistunut arvoittomaan paperiin. Tämä shekit ovat yhtä arvoittaita asianomaiselle kuin Suomen Bankin setelittin. Ne ovat talletustodistuksia, joilla määrättyinä aikoina voidaan nostaa niiden sisältämä rahamäärä.

Helsingissä, 15 p:nä maalisk. 1918.

Suomen Punaisen Kaartin
Meiseikunta.
S. W. S o l m.

Suomen Kansantaluuskunta
Raha-asiaain Osasto.
J a l o R o h o n e n.

Suomen Työväen Punakaartin
m. t. ylipäällikkö
A. L a i m i.

